

ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ МОРАЛЬНИХ ВІДНОСИН МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

О. В. Дроздова, к.і.н., доцент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Ю. П. Ющенко, к.філос.н., доцент

Українська медична стоматологічна академія

У сучасному демократичному суспільстві актуалізується проблема гендерної рівності. Досягнення фактичної рівності чоловіків і жінок стає одним із важливих напрямів у розбудові засад демократичної держави.

Для повної картини положення сучасного жіноцтва, необхідно звернутися до витоків понять «фемінізм» та «гендер». Почавши з критики теорій «природної субординації» та підлеглого статусу жінок, феміністи відвели гендеру центральне місце в аналізі структур влади, політичних, соціальних та культурних інститутів, моделей ідеологічного впливу.

Поняття «гендер» розшифровується як соціальна стаття. Введення в науковий обіг поняття «гендер» означало відхід від вивчення жіноцтва як особливої групи, а вживання вказаного поняття перенесло акцент на взаємодію між чоловіками та жінками з урахуванням всієї складності біологічних, психологічних, соціальних та культурних особливостей. На сьогодні поняття «гендер» широко використовується в гуманітарних науках. У соціології та культурології нерівність чоловіків і жінок носить назву «гендерної стратифікації» та входить складовою частиною до навчальних курсів. «Вивчення проблем соціальної нерівності», до навчальних програм більшості вищих навчальних закладів. Опоненти вказаних досліджень апелюють до статевого реформізму, існуючому в живій природі. Розділ людського буття на суспільне та приватне життя закріплює чоловіче домінування в суспільстві та існує внаслідок асиметричних відносин влади та підлеглих. Крім того, воно необхідне з метою укріплення владної взаємозалежності між чоловіками та жінками. Тому кожна жіноча акція сприймається як політичний вчинок, оскільки ставить під сумнів основи та принципи функціонування існуючих чоловічих засад та символізує собою акт переборення владної залежності та стереотипів традиційної чоловічої моралі. Можна взяти для прикладу святкування Міжнародного жіночого дня, що виник як символ боротьби жінок за свої права.

На формування менталітету сучасного чоловіка мали вплив всю традиційні форми світогляду, які існували протягом тисячоліть та були сприйняті наступними поколіннями без перегляду та критики. На жаль, наше суспільство залишається бути орієнтованим патріархально.

Через усю історію в певному хронологічному порядку шикується шеренга жінок: гетери – жінко – вчені – бізнес – вимен. Сучасність фемінізму має нейтральну назву «ділова жінка», або «сама собі господиня». Під час проведення соціологічних опитувань, показовим були відповіді на запитання: «Чия діяльність принесла більше поганого людству та цивілізації – жіноча чи чоловіча?», респонденти були однієї думки: чоловіча – 84,8 %, жіноча – 15, 4 %. Однією з норм Хартії про права людини є статеві рівність. Але навіть в Європейському парламенті із 625 депутатів – 195 жінки.

Яка сьогодні сучасно жінка України? Усе частіше вона в фінансовому відношенні стоїть вище за чоловіка, а в 24 % – займає більш вигідніше соціальне положення, що, в свою чергу, сприяє зростанню агресивних почуттів по відношенню до неї.

Проблеми, котрі розглядалися виключно в якості «приватних» жіночих – репродуктивні права, насильство по відношенню до жінки, сексуальне переслідування, турбота про дітей, домашні клопоти – стали змагатися між собою за пріоритетне місце в національних, політичних проблемах сучасних демократій. Говорячи про кохання, неможливо не торкнутися питання про почуття та методи їх вияву чоловіками. Вони формувалися також під впливом стереотипів, моральних норм, правил поведінки, які панували в ту чи іншу історичну епоху. Виникає запитання одруження: «Чому саме чоловік першим підходить до жінки, а не навпаки?». Знайомство, тактовне відношення та пропозиція одруження, знову ж таки – чоловіча привілея та почесний обов'язок майже всіх народів.

Отже, соціум, орієнтований на подавлення жінки як соціальної одиниці, приречений на довічний конфлікт, здатний виявлятися у відвертому використуванні жінками своїх специфічних можливостей з метою управління чоловічим колективом. На протязі всього історичного періоду існування зазначеного конфлікту, у жінки виробився певний стиль поведінки. На жаль, у сьогоднішній Україні культивується патріархальний підхід до ролі жінки у суспільстві – як прикраси, матері, жінки, інтереси якої обмежені певними кордонами.

Література

1. Анджеліс Барбара Де. Секрети о мужчинах, которые должна знать каждая женщина / Пер. с англ. – М. : Центр общечеловеч. ценностей: Дубна: ИЦ «Феникс», 1996. – 303 с.
2. Щёкин Г. В. Социальная философия истории: теория социального развития : монографія / Г. В.

Щёкин. – К. : МАУП, 1996. – 740 с.

3. Жінка на прозі ХХІ століття: становище, проблеми, шляхи соціального розвитку: Зб. матеріалів Всеукраїнського конгресу жінок. – К., 1998.
4. Валевський О. Л. Державна політика в Україні: методологія аналізу, стратегія, механізми впровадження : монографія / О. Л. Валевський. – К. : НІСД, 2001. – 242 с.